

Slovenskej republiky

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: **B. L.**, bytom P. č. X., Z. M., zast. J. P. A., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Č. č. X., B. proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Nitre**, Lomnická č. 44, Nitra, za účasti: **P. – S., S.**, P. č. X., Z. M., IČO: X., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSUNR-2009-1086-004 zo dňa 4. decembra 2009, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/14/2010-40 zo 29. júna 2010, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/14/2010-40 z 29. júna 2010 **zmeňuje** tak, že rozhodnutie žalovaného č. KSUNR-2009-1086-004 zo 4. decembra 2009 **zrušuje** a vec **vracia** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobkyni trovy konania v sume **435,31 €** k rukám jej právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KSUNR-2009-1086-004 zo dňa 4.12.2009, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Mesta Zlaté Moravce č. 1757/2009-003-RB-269 zo dňa 7.10.2009, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že žalobkyňa nie je účastníčkou územného konania týkajúceho sa zmeny územného rozhodnutia na stavbu „Administratívna budova firmy s penziónom“ umiestnenú na pozemku parc. č. X.X., kat. úz. P., Obec Zlaté Moravce.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „Stavebný zákon“) vychádza z toho, že za účastníkov konania treba považovať vlastníkov susedných nehnuteľností, t.j. nielen susedných pozemkov ale i susedných stavieb, čo má chrániť ich vlastnícke práva, avšak musia byť splnené dve podmienky, a to existencia vlastníckeho alebo iného práva podľa § 139 Stavebného zákona a toto právo by mohlo byť návrhom priamo dotknuté. Žalobkyňa tieto podmienky nespĺňa, pretože stavba má byť umiestnená na pozemkoch parc. č. X.X., X.X., X. v kat. úz. P. a žalobkyňa je vlastníčkou pozemkov parc. č. X., X. kat. úz. P., pričom sa nejedná o susedné pozemky, medzi pozemkami stavebníka, účastníka konania spoločnosti P. – S., S. a žalobkyne sa nachádzajú ďalšie pozemky parc. č. X.X., X., X.. Na pozemku parc. č. X. sa nachádza rozostavaná stavba, teda podmienku účastníka konania v preskúmvanej veci spĺňa vlastník tejto rozostavanej stavby a pozemku, keďže ide o stavbu najbližšiu k zamýšľanej stavbe. Vzhľadom na túto skutočnosť dospel k záveru, že žalobkyňa návrhom stavebníka nemôže byť dotknutá na svojich právach, pokiaľ stavebný úrad rozhodol, že v konaní o umiestnení stavby nie je účastníčkou konania. Uviedol tiež, že Stavebný zákon vylučuje použitie zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „Správny poriadok“), pokiaľ nie je uvedené inak (§ 140 Stavebného zákona). Keďže stavebný úrad vydáva rozhodnutia v stavebnom konaní, Správny poriadok sa aplikuje iba na náležitosti vydania rozhodnutia v stavebnom konaní stavebným úradom, na ktorý je zákonom prenesený výkon štátnej správy v tejto špecializovanej oblasti. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „O. s. p.“) tak, že ich náhradu neúspešnej žalobkyni nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom sa domáhala jeho zmeny tak, že odvolací súd napadnuté rozhodnutia správnych orgánov zruší, alternatívne zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň žiadala zaviazat' žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania, ktoré v rámci odvolania nevyšli.

Ako dôvod odvolania uviedla, že sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že dom postavený na parc. č. X., ktorý je v jej vlastníctve nie je susednou stavbou podľa Stavebného zákona. Zdôraznila, že súd pri výklade právnych predpisov nemá postupovať iba jednou metódou, ale v danom prípade bolo vhodné, aby gramatický výklad skonfrontoval s výkladom logickým. S poukazom na § 139 Stavebného zákona uviedla, že vzdialenosť dotknutej stavby od zamýšľanej stavby, ale ani od pozemku stavebníka nie je podstatným faktorom. Susednou stavbou môže byť tak stavba vzdialená aj kilometer od navrhovanej stavby, ak je takou stavbou napríklad tepelná elektráreň a zároveň nemusí byť vzdialená ani niekoľko desiatok metrov napríklad v prípade skleníka. Pre posúdenie stavby ako susednej stačí, aby existovala možnosť, že navrhovaná stavba bude mať na jej užívanie vplyv, teda nemusí byť dokázané, že takýto vplyv mať aj skutočne bude. Bolo úlohou stavebného úradu, aby v správnom konaní zabezpečil, že takýto vplyv navrhovaná stavba mať nebude. Pre posúdenie stavby ako susednej nie je potrebné, aby možný vplyv navrhovanej stavby mal na stavbu potenciálneho účastníka konania negatívny vplyv, postačuje akýkoľvek vplyv na susednú stavbu. Ak by postavenie účastníka konania mal len vlastník stavby najbližšej k navrhovanej stavbe, pre zamedzenie účasti v konaní by stačilo, aby stavebník rozostaval medzi pozemkom, na ktorom sa umiestňuje stavba a susednou stavbou nejakú stavbu napríklad časť nového plota na susednej parcele. Poukazujúc na skoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/3/2007 žalobkyňa ďalej uviedla, že pre postavenie osoby ako účastníka konania nie je rozhodujúca vzdialenosť stavby v jej vlastníctve od navrhovanej stavby, ani miesto v poradí stavieb zoradených podľa ich vzdialenosti od navrhovanej stavby, ale iba tá skutočnosť, či stavba vo vlastníctve potenciálneho účastníka resp. jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknutá. Záverom žalobkyňa uviedla, že prvostupňový súd vôbec neskúmal zákonnosť rozostavanej stavby, od ktorej odvodzoval neexistenciu dôležitých práv mnohých osôb. Predmetná rozostavaná stavba nemá vôbec stáť a jej existencia je porušením viacerých ustanovení Stavebného zákona, ide o výsledok protiprávnej činnosti, za ktorú bola stavebníkovi uložená sankcia. Je v rozpore so základnými zásadami správneho konania, že protiprávnou činnosťou by mohli byť eliminované záujmy spoločnosti a fyzických osôb, ktorých ochrana sa nielen predpokladá, ale aj vyžaduje. Je neprípustné, aby uplatnenie

ochrany práv žalobkyne mohlo byť zmarené protiprávnym konaním iného subjektu a aby orgán verejnej správy pred ukončením konania o prípadnej dodatočnej legalizácii tohto protiprávneho konania (ak to zákon pripúšťa) argumentoval vytvoreným protiprávnym stavom, čím by navyše prejudikoval výsledok neukončeného konania v prospech porušovateľa zákona.

Žalovaný ani účastník pribratý do konania sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je opodstatnené.

Rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 vety prvej v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 20. októbra 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Zlaté Moravce č. 1757/2009-003-RB-269 zo dňa 7.10.2009, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že žalobkyňa nie je účastníčkou územného konania týkajúceho sa zmeny územného rozhodnutia na stavbu „Administratívna budova firmy s penziónom“ umiestnenú na pozemku parc. č. X.X., kat. úz. P.

Podstatnou námietkou žalobkyne, tak v priebehu správneho konania, ako aj v rámci žaloby, bola skutočnosť, že navrhovaná ***umiestňovaná stavba nie je v súlade s územným plánom Mesta Zlaté Moravce.***

Z obsahu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu nesporne vyplýva, že v rámci odvolacieho konania sa žalovaný s uvedenou námietkou vôbec

nezaoberal. Za stavu, keď nie je zrejmé stanovisko žalovaného k uvedenej námietke, odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné ako skonštatovať, že táto skutočnosť sama osebe robí napadnuté rozhodnutie žalovaného nezákonným, a to dôvodu jeho nepreskúmateľnosti.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Vychádzajúc zo štandardnej judikatúry Ústavného súdu SR, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že obsahom základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy poskytovanú orgánom štátnej správy je umožniť každému reálny prístup k takémuto orgánu a tomu zodpovedajúca povinnosť tohto orgánu vo veci konať tak, aby nedošlo k porušeniu právnych princípov upravených v druhej hlave siedmom oddiele ústavy (I. ÚS 84/97, II. ÚS 22/02).

Odvolací súd zároveň uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalobkyne v tom, že pre postavenie osoby ako účastníka konania nie je rozhodujúca vzdialenosť stavby v jej vlastníctve od navrhovanej stavby, ani miesto v poradí stavieb zoradených podľa ich vzdialenosti od navrhovanej stavby, ale iba tá skutočnosť, či stavba vo vlastníctve potenciálneho účastníka resp. jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknutá.

Z týchto dôvodov odvolací súd zamietajúci prvostupňový rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O. s. p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom v zmysle § 250r O. s. p. je viazaný právnym názorom súdu, pričom zároveň **je povinný sa vysporiadať aj so všetkými námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní**, medzi ktoré patrí aj námietka ohľadne neskúmania zákonnosti rozostavanej stavby, od ktorej bola odvodzovaná neexistencia dôležitých práv žalobkyne.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnej žalobkyňi priznal **náhradu trov konania v sume 435,31 €**. Priznané trovy pozostávajú z trov konania spočívajúcich v zaplatení **súdnych poplatkov** v celkovej sume **132 €**, a to za žalobu a odvolanie po 66 € a z **trov právneho zastúpenia** žalobkyne advokátom v prvostupňovom konaní v celkovej sume **303,31 €**.

Trovy prvostupňového konania tvorí tarifná odmena vypočítaná podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „vyhláška“) za 2 **úkony právnej služby** (príprava a prevzatie vecí, podanie žaloby 25.1.2006) vo výške po 120,23 € s **paušálnou náhradou** vo výške 7,21 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky). Nakoľko právny zástupca žalobkyne preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, v súlade s ust. § 18 ods. 3 vyhlášky tarifná odmena bola zvýšená **o daň z pridanej hodnoty** v sume 48,43 €. **Trovy prvostupňového konania** predstavujú teda spolu sumu **303,31 €**.

Náhradu trov právneho zastúpenia advokátom v rámci odvolacieho konania, z dôvodu ich nevyčíslenia právny zástupcom žalobkyne v lehote stanovenej v § 246c ods. 1 O. s. p. v spojení s § 251 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd žalobkyne nepriznal.

Náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyne na účet jej právneho zástupcu v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. októbra 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská